

# Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 107.

Ottende Session.

33te Møde.

Onsdagen den 21de Januar.

(Forts.)

**Oppermann:** Dersom den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) i min Udtalelse har fundet en Misbilligelse af de Grunde, som han paapegede, jeg siger, dersom han skulde have fundet noget Saadant deri, hvilket jeg ikke veed, saa har han taget feil; men, da Sagen, navnlig hos Befolkningen selv, fremstilles, som om den væsentligt skulde være til Gavn for Fæstebondestanden, var det paa Grund heraf, at jeg vilde udtale den Anskuelse, at det er i det Høies Interesse, at dette Forhold bliver ordnet. For mit personlige Bedkommende, skal jeg kun tilføie, at jeg ogsaa vilde stemme for Lovforslaget, selv om jeg vidste, at det skulde blive til endelig Lov. Jeg har selv tidligere været med i et Udvalg at anbefale det til Thinget.

**Tscherning:** Jeg kunde jo nu ganske simpelt lade denne Lov gaae til Afstemning, og det kunde maaskee være det Conseqventeste i Henhold til Forhandlingerne ved 2den Behandling, men Marsagen, hvorfor jeg troer her at burde gjøre en Forskjel, er den, at Forhandlingen dengang gik ud paa Forandringer i Lovens Enkeltheder, og dem forekom det mig, at man ikke mere med Nytte kunde indlade sig paa, hvorimod der nu er Tale om at sende Loven herfra, ledsaget af de forskjellige Betragtningssmaader, som gjøre sig gjældende ved Afstemningen. Nu forekommer det mig, at det er ikke uwig-

tig, at de, der have bragt Loven frem og i en Række af Aar have søgt at bringe Sagen videre, gjøre sig Umage for, at de blive stillede i det rigtige Lys til Loven og saa at sige væрге sig imod Enhver, der prøver at trænge dem bort fra det Standpunkt, som de stadigt have indtaget, og derved fremkalde et Skin af, at de have bragt Sagen i et andet Lys. Jeg har ikke troet, at det ærede Medlem, som talte først, har havt den Hensigt; jeg takker ham for den Understøttelse, han til forskjellige Tider, ligesom ogsaa nu, har givet denne Lov.

Den ærede Taler, som sidder ganske nær ved mig (Tiemroth), takker jeg for den Erklæring, han nys har afgivet, at han i alt Væsentligt betragter Sagen paa samme Maade som jeg. Naar han nu siger: „men den Maade, hvoraf man vil benytte sig, for at blive af med Fæstevæsenets Ulemper, den forkaster jeg“, saa vilde det ikke være passende for mig nu at forsøge paa at faae ham til at billige den; men jeg er overbevist om, at vi kunne forsøge hvilken Løsning af Problemet vi ville, naar vi ville naae den Hensigt, som er angiven i de Udtalelser, der ere komne fra mig, og som det ærede Medlem har understøttet, saa vil der dog altid blive Noget, der ligesom det ærede Medlem ville sige: Ja Sagen er i sig selv rigtig, selve Betragtningssmaaden deraf dele vi, men Løsningens Form forkaste vi.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amt, som sidder fjernere fra mig (Jung), takker jeg for en Udtalelse, som er væsentlig. Han har anerkjendt, at der skal deles Bonden og Godseieren imellem; hans Betragtninger gaae kun kun ud fra, at man ikke har kunnet finde